

Saaledes har Militairretaten, som bekendt, bestemte Pligter med Hensyn til Paaskædningen. Det har i en lang Række Aar ikke været gjort gjældende, at de Militaire overalt i Samkvem med Andre skulle være i Uniform; men Loven er egentlig kun lempet ved administrativ Foranstaltning; Forpligtelsen dertil hviler endnu paa Militairretaten og vil kunne sættes i Værk, saafremt det befaantes, at der fremgik Ordener deraf, at de klædte sig, som de vilde. Med Hensyn til Gjældsforhold ere de ogsaa i mange Maader underkastede særegne Regler; thi, foruden at de ikke saaledes i den Grad kunne forpligte sig for Gjæld som Andre, hvilket gjør, at mange af dem ikke have den Credit, som de vilde have, naar de være den sædvanlige Rettsfølgelse underkastede, er det ogsaa de Militaire forbudt at tage Noget paa Borg hos Underordnede, ligesom det ogsaa er dem forbudt at omgaaes Underordnede med en Fortrolighed, som ikke kan bestaae med den Stilling, hvori de staae til dem. Der gaaer ligeledes gennem den væbnede Magt et Respectforhold, som de Militaire, ikke blot i men ogsaa udenfor Tjenesten, skulle vise deres Foresatte. Jeg vil nu ikke og behøver vist heller ikke at indlade mig vidtløftigt paa alle disse Lovbestemmelser, men skal kun henvise til det 10de Capitel i Lovkastet til en militair Straffelov, som har været forelagt Rigsdagen og været Gjenstand for udførlig Forhandling i et talrigt Udvalg. Dette Capitel indeholder netop adskillige Bestemmelser om de private Forhold, hvori Militaire ere andre Forpligtelser underkastede end de Civile; dertil hører nemlig Gjældsforhold, Omgangsforhold og mange andre. Som bemærket har dette Lovkast været Gjenstand for udførlig Forhandling i et meget talrigt Udvalg, og der har vel været Meningsulighed mellem dette Udvalgs Medlemmer angaaende adskillige Enkeltheder, men i Principet selv ikke, og, saavidt jeg erindrer, er der ikke gjort noget Ændringsforslag, som paa nogen væsentlig Maade forandrer, hvad der er foresaaet i saa Henseende. Hvad der indeholdes i det 10de Capitel af dette Lovudkast er det Lempeligste, som har vedligeholdt sig i den senere Tid, af de strenge Forpligtelser, som tidligere paaahvilede Militair-

etaten, og det er netop det, som maa antages at være stemmende med Sagens Natur. Foruden at de Militaire ved Domstolene kunne være Straf underkastede for Overtrædelser ifølge dette Lovudkast, er der ogsaa forelagt tvende andre Lovudkast, hvorefter de ved begge Etater ere underkastede disciplinariske Straffe for mindre Overtrædelser, af hvad der er fundet hensigtsmæssigt, sømmeligt og passende med Hensyn til deres særegne Forhold. I det ovennævnte Capitel af det forelagte Lovudkast er der ogsaa i Særdeleshed sat Straf for den Officer, der gifter sig uden Tilladelse. Der er, saavidt jeg erindrer, endel Ytringer faldne i Udvalget med Hensyn til Størrelsen af den Straffe, som efter det forelagte Lovudkast derfor kunde finde Sted, der endog kunde gaae til Embedsforbrydelse; men om Principet selv har der, saavidt jeg veed, ikke været nogen Meningsulighed. At Militairstanden udgjør en affondret Stand, som i mange Forhold er andre Regler, andre Love og Forskrifter underkastede end den civile, viser sig ogsaa allerede deri, at man har en affondret Militairlovgivning, forskellig fra den civile; det er ikke blot for militaire Forseelser, men for andre Forseelser, at de Militaire blive tilfalte ved militaire Retter, det er derhos militaire Autoriteter, som bestemme, om de skulle tilfales, ligesom det er militaire Autoriteter, som udøve den Dyrighedsmyndighed, som i andre Stander udøves af den civile Dyrighed, og herfra gives der kun saa Undtagelser. Disse militaire Domstole udgjøre et ganske andet Led i Domstolenes Række end de specielle Domstole, der i enkelte Tilfælde finde Sted for andre Stænder. Saaledes er der vel ogsaa geistlige Domstole; men de have en overmaade indskrænket Virkekreds, idet de blot paaakjende Sager angaaende geistlige Embedsmænds Brud paa deres Embedspligter og visse Handlinger, som staae i directe Forbindelse med deres Embedsforhold, hvorimod de militaire Domstole behandle alle større og mindre Forbrydelser i Almindelighed, som kunne være begaaede af Militaire. Derhos ligger der ogsaa en stor og væsentlig Forskiel deri, at fra de geistlige Domstole gaae Sagerne ind til Landets Høiesteret og det er altsaa den samme